

Landstinget.

9. Den 5. Marts 1937 anmeldtes i *Landstinget* (L. Sp. 1186) følgende Forespørgsel til *Kirkeministeren* af *Rytter, Bækgaard, Johs. Clausen, Hauch, N. K. Kristensen, Stensballe og Villemoes*:

»1) Hvad agter Kirkeministeren at foretage sig i Anledning af de i det kirkelige Udvalgs Betænkning af 11. December f. A. indeholdte Oplysninger om, at forskellige Beløb er udbetalt af de kirkelige Midler uden Hjæmmel?

2) Hvorledes agter Ministeren at stille sig i Fremtiden med Hensyn til Administrationen af de kirkelige Midler, hvis Spørgsmaal af lignende Art opstaar?

3) Hvad agter Ministeren at foretage sig med Hensyn til de af det kirkelige Udvalg udtalte Ønsker om Bevillinger paa Finansloven til Opførelse af Kirker og om forskellige Ændringer med Hensyn til Anordning af 24. Juni 1914 og Lønningsloven af 1931?»

Fremme af Forespørgselen vedtoges $\frac{11}{3}$ (L. Sp. 1275).
Forespørgselen foretoges $\frac{7-8}{4}$ (L. Sp. 1653 og 1728).

Ordføreren for Forespørgerne (Rytter) indledede sin Forespørgsel med nogle Bemærkninger om Aarsagerne til den Uro, der var opstaaet med Hensyn til Spørgsmaalet om de kirkelige Midler, og som havde været Baggrunden for den Forespørgsel, der i Samlingen 1935—36 blev stillet til Kirkeministeren af 8. Medlem for 2. Kreds, Nedergaard (Aarbogen 1935—36, Side 478). Denne Forespørgsel sluttede med Vedtagelsen af en motiveret Dagsorden, hvorved Landstinget anmodede Ministeren om at oversende Sagen til det kirkelige Udvalg, og Udvalget havde nu afgivet en Betænkning, der indeholdt det fornødne Materiale til en Drøftelse af hele Spørgsmaalet.

Ordføreren rettede sin Kritik mod følgende ministerielle Dispositioner over de kirkelige Midler, idet han gjorde opmærksom paa, at det er overladt Stiftsøvrigheden at administrere de under a.—c. nævnte Fonds efter Regler, der kun i særlige Tilfælde kan fraviges ved Kirkeministerens Bestemmelse, medens Administrationen af de under d. og e. nævnte Fonds varetages af Ministeriet.

a. Ved Præstelønningsloven af 30. Juni 1922 blev det paalagt Staten at staa i Forskud for Udgifter til Præstelønninger, som ikke maatte kunne afholdes af de forhaanden-værende likvide Midler, indtil Beløbet kunde tilvejebringes